

Самото име на вкисналото вино — *оцетъ*, е също латинско — *acetum*, и т. н.

Часть отъ приборите и орждията въ разните *занаяти* също съ имена отъ латински произходъ, както ще се види въ отдѣла за Сливенския говоръ. За сега достатъчно е да споменемъ думата *фабрика*, или по старославянски *хаврика* (отъ лат. *fábrica*, което пакъ е отъ *faber* — работникъ), *хурка* отъ *furnus* (вила, чатълъ, *фурна* — отъ лат. *furnus*, гръцкото фо^уро^ус фурколица (вилица) — умалително отъ *furnus* (ром, *furnu-*lita и т. н.)

За търговските сношения на населението въ Сливенско презъ първите години на българското царство знае се съвсемъ малко. Безспорно е, че изнасяните отъ тукъ стоки (разни храни, сирови продукти, като кожи, вълна и т. н.) ще сътсе носехли къмъ южна посока — за Цариградъ или Мала Азия, прѣзъ пристанищата на Бургаския заливъ, особено Месемврия, който билъ митничесъ пунктъ презъ Симеоновото царуване, или презъ Одринъ, чрезъ кервани. Въ повестта на Прохазка за Симеоновия вѣкъ, се казва, че много кервани минавали отъ Преславъ за Цариградъ и Одринъ *прѣзъ Сливенъ*, а при това сливенското вино веселѣло пишните обѣди и вечери на Симеоновия дворецъ. Не по-малки ще сѫ били търговските сношения на Югоизточна България съ Южна Русия, било презъ проходитъ на Източния Балканъ, било чрезъ самото Черно море, между Месемврия, Анхиало и Созополь, отъ една страна и Южноруските пристанища отъ друга. Разправя се (ср. Theoph. 365), че презъ последните месеци на 763 г. владѣело ужасенъ мразъ. Така, още презъ октомврий, Черно море замрѣзнало по брѣговете на дебелина 45 стжпки и на разстояние 30 левги отъ сушата, върху който ледъ заляялъ 30 стжпки дебель снѣгъ. Крайбрѣжния ледъ се простираше отъ Кримъ до Месемврия и Мидия, по който, въ продължение на четири месеца (значи до февруари 764 г.) могли да вървятъ и най-тежките коля, защото, продължава Теофанъ, „имаше сношения между Хазария (Южна Русия) България и съседните народи“. Това е важно, защото се намеква на търговските сношения между България и покрайнините на северъ отъ нея¹⁾.

¹⁾ Тия данни сѫ важни и за установяването климатните условия на България презъ разните времена. Преувеличено или не, Черно море около българските брѣгове е замрѣзнало до толкова, че по него могли да вървятъ коля въ продължение на 4 месеца, когато днесъ то може да замрѣзва само съ тънка корица отъ ледъ. Теофанъ е свидетелъ на тая година и на тия ледове. Разтопените ледове — планини въ февруари минали презъ Босфора, върху които се забелязвали повлѣчени домашни и диви животни. Презъ мартъ пъкъ настанала голѣма горещина, а презъ лѣтото — ужасна суша (все по Теофана).